

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI HOTĂRÂREA NR. 6 J/21.09.2011

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului S.M., judecător în cadrul Tribunalului V., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant – inspector G.F., pârâtul judecător S.M. și martorul G.M.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că pentru acest termen de judecată Parchetul de pe lângă Curtea de Apel G., Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial G. precum și Tribunalul V. au înaintat relațiile solicitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 186 Cod de procedură civilă, Secția a procedat la ascultarea martorului prezent, sub prestare de jurământ, conform dispozițiilor art. 193 Cod de procedură civilă, declarația fiind consemnată în scris, citită, semnată și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Având cuvântul, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că, în raport de conținutul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impun câteva precizări, după cum urmează:

Astfel, din perspectiva modului de învestire a comisiei de disciplină, sesizarea Inspecției Judiciare s-a realizat în două modalități:

La data de 07.02.2011, petiționara A.I., parte în dosarele nr. 3608/91/2009 și nr. 2786/231/2009 ale Tribunalului V., în contradictoriu cu S.C. L.S. S.R.L., a invocat lipsa de imparțialitate a domnului judecător S.M., care a participat la soluționarea acestor cauze, în condițiile în care, este în relații de prietenie cu administratorul S.C. L.S. S.R.L., numitul L.P.C. Aceasta a arătat că pârâtul judecător a participat atât la inaugurarea restaurantului care funcționa chiar în spațiul litigios cât și la un alt eveniment de familie al administratorului societății, desfășurat în același spațiu.

De asemenea, a indicat și dosarul nr. 794/91/2009 având ca obiect procedura insolvenței inițiate împotriva aceleiași societăți comerciale, în care același judecător a participat la un termen de judecată, respectiv în data de 07.01.2011, unde era desemnat judecător sindic un alt magistrat.

La data de 21.02.2011, Inspecția judiciară s-a sesizat din oficiu, urmare a articolului de presă apărut pe site-ul www.luju.ro „Poza de la Deja Vu, Judecătorul M.S. de la Tribunalul V. a judecat cauzele patronului unei societăți la a cărei inaugurare a participat. Și judecătorul C.T. a fost dat pe mâna D.N.A.” – în cuprinsul căruia se fac referiri la aceleași aspecte menționate în sesizare, iar la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

data de 25.02.2011, Biroul de informare publică și relații cu mass-media a înaintat Inspecției Judiciare copii ale unor articole publicate pe site-ul www.V.media.ro, în care sunt reluate aceleași aspecte ca și cele prezentate în articolul la care s-a făcut referire anterior, semnalându-se însă și un alt fapt imputat pârâtului judecător, constând în aceea că magistratul s-a prezentat în biroul directorului Electrica F., însoțit de administratorul aceleiași societăți, solicitând ca acesta să obțină o reeșalonare a debitelor restante.

Cele două lucrări au fost conexe, iar la data de 13.04.2011 a fost sesizată comisia de disciplină pentru judecători care, prin Rezoluția din data de 14.04.2011, a dispus efectuarea cercetării disciplinare față de pârâtul judecător S.M., iar prin rezoluția pronunțată la data de 17.05.2011 a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de acesta, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește situația de fapt, reprezentantul comisiei de disciplină arată că probele aflate la dosarul cauzei, demonstrează că sunt realizate elementele constitutive ale abaterii disciplinare reținute în sarcina pârâtului judecător, în modalitatea încălcării dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții.

Astfel, se arată că pârâtul judecător S.M. a participat la judecarea și soluționarea dosarului nr. 3602/91/2009, pronunțând sentința nr. 364/3 noiembrie 2009 și respectiv a dosarului nr. 4163/91/2010, pronunțând decizia nr. 16 din 18 ianuarie 2011, deși în aceste cauze una dintre părți era S.C. L.S. S.R.L., administrată de L.R.C., persoană cu care pârâtul judecător se afla în relații de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
familie și prietenie și la invitația căreia, a participat anterior la inaugurarea restaurantului „Deja Vu”. De asemenea, în luna septembrie 2009 pârâtul judecător l-a însoțit pe același L.R.C. la furnizorul de electricitate, pentru eșalonarea datoriilor firmei respective.

Astfel, în dosarul nr. 4163/91/2010, petiționara A.I., în calitate de locator al spațiului cu destinație restaurant, situat în F., județ V., a solicitat alături de soțul ei denunțarea unilaterală a contractului de închiriere încheiat cu pârâta S.C. L.S. SRL al cărui administrator era numitul L.R.C. și evacuarea pârâtei din imobil.

Cauza a fost înregistrată la Judecătoria F. sub nr. 12796/231/2009 și soluționată prin sentința civilă nr. 3296/04.06.2010, în sensul admiterii în parte a acțiunii, rezilierii contractului de închiriere și a actului adițional și evacuării pârâtei din spațiul închiriat.

Instanța de control judiciar a fost sesizată prin recursul declarat de S.C. L.S. S.R.L., dosarul fiind înregistrat la Tribunalul V. sub nr. 4163/91/2010 și repartizat aleatoriu completului de judecată în compunerea căruia participa și pârâtul judecător.

Prin decizia nr. 16/18.01.2011 a fost admis recursul declarat de S.C. L.S. S.R.L. a fost casată hotărârea instanței de fond și s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond. În considerentele deciziei s-a reținut că instanța de fond nu a manifestat rol activ, întrucât se impunea punerea în discuția părților a necesității efectuării unei expertize, precum și pentru faptul că pentru societatea pârâtă recurentă se dispusese deschiderea procedurii insolvenței, astfel că în cauză se impunea introducerea administratorului judiciar.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Hotărârea pronunțată în rejudecare a avut loc la data de 28.02.2011, dată apropiată de data de 1.03.2011, când contractul de închiriere dintre părți urma să expire.

Referitor la dosarul nr. 3608/91/2009, având ca obiect cerere de ordonanță președințială formulată de SC L.S. SRL prin care se solicita suspendarea măsurii debransării de la utilitățile publice de către compania de utilități publice Focșani, se arată că acesta a fost înregistrat la data de 2.11.2009 și repartizat aleatoriu completului F5 în componența căruia intra pârâtul judecător și a fost soluționat prin sentința civilă nr. 364/3.11.2009, fiind admisă cererea de ordonanță președințială și dispusă suspendarea debransării de la utilitățile publice, până la obținerea unui titlu executoriu în acest sens.

În conținutul dispozitivului s-a menționat faptul că sentința civilă specificată este atacabilă cu recurs în 5 zile de la comunicare, deși termenul de recurs curgea de la pronunțare. De altfel, în decizia instanței de control judiciar, care a respins recursul ca tardiv formulat, s-a reținut că, mențiunile din minută și dispozitiv privind termenul de recurs menționat, respectiv de 5 zile de la comunicare, reprezintă o eroare materială care putea fi îndreptată din oficiu sau la cerere.

De asemenea, din probele administrate în cauză rezultă faptul că pârâtul judecător S.M., în virtutea relațiilor de prietenie, de familie cu numitul L.R.C., a participat la inaugurarea restaurantului aparținând firmei SC L.S. SRL, inaugurare care a fost mediatizată în presa locală, fiind publicate și fotografii în care apare imaginea magistratului; de asemenea, rezultă că la acest eveniment au participat și proprietarii imobilului în care se afla restaurantul și care, ulterior

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
acestui moment, au avut calitatea de reclamanți în dosarul nr. 4163/91/2010, în contradictoriu cu SC L.S. SRL.

Totodată, pârâțul judecător S.M. a oferit sfaturi administratorului SC L.S. SRL de a solicita reeșalonarea debitului către S.C. Electrica, sens în care a contactat personal juristul S.C. Electrica F. și s-a deplasat împreună cu administratorul societății la furnizorul de energie electrică.

Se mai arată că, în cadrul aceluiași demersuri se circumscrie și inițiativa menționată de pârâțul judecător S.M. de a recomanda administratorului firmei SC L.S. SRL un avocat, pentru rezolvarea problemelor de natură juridică pe care le au cu petiționarii, la soluționarea uneia dintre aceste probleme participând în calitate de judecător, în compunerea instanței de recurs.

În raport de natura relațiilor existente între pârâțul judecător și L.R.C., dar mai ales în raport de modul de implicare în rezolvarea problemelor derivând din raporturile contractuale ale acestei firme, se arată că în sarcina judecătorului subzista obligația de abținere de la soluționarea celor două dosare menționate, fiind incidente motivele de recuzare prevăzute de art. 27 pct. 1 și 8 Cod procedură civilă.

De asemenea, reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători arată că, existența interesului pârâțului judecător în soluționarea celor două cauze rezultă atât din participarea acestuia la evenimente organizate de una dintre părțile în litigiu, cât și din faptul că aceleași părți i-a acordat consultanță juridică, în scopul rezolvării unor probleme de natură contractuală și, respectiv, sprijin prin implicarea în rezolvarea eșalonării unei datorii față de serviciul de furnizare a energiei electrice.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se mai arată că obligația de abținere a domnului judecător de la soluționarea cauzei subzistă și în raport de dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 care impune judecătorului obligația de a se abține de la orice activitate legată de actul de justiție, în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției, dar și în raport de art. 105 lit. b) din Legea nr. 161/2003 care interzice magistratului participarea la judecarea unei cauze dacă el are vreun interes în cauză, atât de natură morală cât și de natură materială.

Sub aspectul realizării elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și care vizează încălcarea prevederilor legale vizând interdicțiile, este relevantă inițierea și însoțirea reprezentantului legal al societății menționate la Electrica pentru eşalonarea plății datoriilor, o asemenea acțiune fiind contrară reglementării instituite prin art. 104 din Legea nr. 161/2003, care instituie interdicția pentru magistrați a oricărei manifestări de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul justiției.

De asemenea, se arată că a fost ignorată și obligația instituită în sarcina judecătorilor prin reglementarea conținută în art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, vizând cerința de imparțialitate, reglementare care se circumscrie categoriei normelor de procedură, ca de altfel și reglementarea cuprinsă în art. 5 alin. (2) din același act normativ, întrucât reprezintă o modalitate de concretizare într-o normă cu caracter general a dreptului părților la un proces echitabil.

Faptul că pârâțul judecător S.M. a participat la soluționarea dosarului nr. 4163/91/2010 în compunerea unui complet colegial, nu este de natură a conduce la concluzia că au fost asigurate garanțiile de imparțialitate, întrucât aparența de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

imparțialitate se impune a subzista pentru fiecare membru al completului colegial, împrejurarea că nu a fost formulată cerere de recuzare fiind irelevantă, în contextul în care art. 25 Cod procedură civilă reglementează instituția abținerii cu caracter de obligație.

În ceea ce privește apărările pârâtului judecător, în sensul că formularea unei cereri de abținere motivată de existența unui interes în cauză ar echivala cu un autodenunț, se arată că acestea sunt lipsite de temei, în condițiile în care, instituirea motivului prevăzut în art. 27 pct. 1 Cod procedură civilă reprezintă o concretizare a unei garanții procesuale, lipsa unei cereri de recuzare fiind irelevantă, față de obligația stabilită în sarcina judecătorului prin art. 5 alin. (2) din Legea nr. 303/2004.

Se mai subliniază că, așa cum s-a reținut și în jurisprudența Secției pentru judecători în materie disciplinară, relațiile de prietenie au afectat în mod concret actul de justiție, în condițiile în care pârâtul judecător a participat la soluționarea celor două cauze, deși avea obligația de abținere, subzistând în același timp o afectare a actului de justiție, cel puțin la nivel de aparență, cu privire la imparțialitatea actului de justiție.

Nu în ultimul rând, se subliniază faptul că imparțialitatea judecătorului presupune o conduită echidistantă din partea acestuia, fără prejudecăți și predilecții în privința cazului pe care îl instrumentează.

Având cuvântul, pârâtul judecător S.M. a subliniat că, poate ar fi fost mai bine dacă ar fi formulat declarație de abținere, deși acest lucru ar fi fost împotriva convingerilor sale, dat fiind faptul că, în opinia sa, formularea unei astfel de cereri în temeiul dispozițiilor art. 25 și următoarele Cod procedură civilă,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

dezonorează un judecător.

În continuare, a precizat că în decursul celor 26 de ani de magistratură, a formulat doar 2 sau 3 cereri de abținere în temeiul dispozițiilor mai sus enunțate.

Referitor la susținerile reprezentantului comisiei de disciplină pentru judecători privind existența raporturilor de prietenie între el și numitul L.R.C. a precizat că într-adevăr a participat la o nuntă ce a avut loc în familia respectivă, la invitația mamei soției acestuia, care este colegă de serviciu cu soția sa.

De asemenea, a arătat că nu i-a consiliat niciodată pe membrii familiei L., a refuzat să facă acest lucru, și nici nu s-a întâlnit în vreo altă ocazie cu aceștia pentru a le acorda consultanță juridică, în scopul rezolvării unor probleme de natură contractuală.

Legat de faptul că a participat la inaugurarea restaurantului aparținând firmei SC L.S. SRL, a arătat că la acest eveniment a participat și petiționara A.I.

În ceea ce privește vizita sa la sediul Întreprinderii de Rețele Electrice F., a solicitat a se lua în considerare și declarația directorului societății respective, în cuprinsul căreia a precizat că „domnul S. nu a venit să-l roage ceva, sau să intervină pentru cineva”.

Referitor la acest eveniment, a subliniat că nu a făcut altceva decât să meargă împreună cu numitul L.R.C. la sediul societății respective, unde a discutat cu consilierul juridic al unității, pe care îl cunoaște de circa 25 de ani, care i-a adus la cunoștință că există în cadrul instituției un birou unde pot fi formulate cereri privind reeșalonarea plății datoriilor la curentul electric și l-a îndrumat să se adreseze directorului P.I.

Concluzionând, pârâțul judecător S.M. a subliniat încă odată că va încerca

pe viitor să formuleze astfel de cereri, deși îi este rușine și că lasă la aprecierea Secției soluția ce urmează a se pronunța în cauză.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători, sub nr. 5/J/2011, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției, ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului S.M., judecător în cadrul Tribunalului V., pentru săvârșirea abaterii disciplinare, constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) din același act normativ.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență, că pârâtul judecător aflat în relații de prietenie cu familia numitului L.R.C., a soluționat cauzele nr. 3608/91/2009 și nr. 4163/91/2010, în care una dintre părți era SC L.S. SRL, al cărei administrator este acesta, în contextul în care a participat la inaugurarea restaurantului aparținând părții și l-a însoțit pe acesta la o instituție de interes public, în vederea obținerii unei eșalonări a debitelor restante, împrejurări de natură a crea dubii puternice părții adverse cu privire la obiectivitatea și imparțialitatea judecătorului, afectând prestigiul funcției de judecător.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În drept, comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din legea sus-menționată.

La termenul de judecată din data de 08.06.2011 s-a audiat pârâtul judecător S.M. (filele 39-45) și s-a încuviințat pentru acesta proba cu înscrisuri și cu martorul G.M. în circumstanțiere (filele 75-76) și, din oficiu, proba cu înscrisuri din care să rezulte modul în care a fost realizată repartizarea aleatorie a dosarului nr. 3608/91/2009, precum și numele magistratului care a dispus măsurile pentru primul termen de judecată (filele 58-72).

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

În contextul unor relații de prietenie cu familia numitului L.R.C., administrator al SC L.S. SRL, pârâtul judecător S.M. a participat la mai multe evenimente sociale și s-a implicat în rezolvarea unor probleme financiare ale acestei societăți.

Astfel, din declarațiile pârâtului judecător rezultă că acesta a fost rugat de soții L. să redacteze un statut pentru înființarea unei societăți comerciale, însă pentru că nu a vrut să se implice, i-a sfătuit să angajeze un avocat.

După înființarea societății comerciale, pârâtul judecător a cunoscut toate problemele cu care s-a confruntat această societate, inclusiv cele apărute în derularea contractului de închiriere încheiat cu soții A.

În luna martie 2008, pârâtul judecător a fost invitat și a participat la inaugurarea restaurantului „Deja Vu”, aparținând SC L.S. SRL, alături de alte persoane, printre care și petiționara A.I., eveniment care a fost mediatizat în presa locală.

De altfel, în articolul de presă apărut pe site-ul www.V.media.ro, se menționează că L.R.C., într-o convorbire cu un ziarist de la V. Media, a arătat că magistratul a fost invitat alături de alte persoane la inaugurarea restaurantului, pentru că soția pârâtului este colegă de serviciu cu soacra sa (fila 10 dosar nr. 90/CDJ/2011 - volum II și filele 39-45 din dosar 5/J/2011).

În cursul anului 2009 L.R.C. s-a întâlnit cu pârâtul judecător căruia i-a relatat că are datorii mari către furnizorul de energie electrică, situație în care judecătorul l-a sfătuit să solicite o reeșalonare a debitului și s-a oferit să-l însoțească la SC „Electrică” F.

În acest scop, pârâtul judecător l-a sunat în prealabil pe consilierul juridic al instituției, după care a mers împreună cu L.R.C. la acesta și l-a întrebat dacă este posibilă o reeșalonare a datoriilor. Cu aceeași ocazie, a aflat că a fost numit director al instituției un fost jurist, numitul P.I., motiv pentru care a mers în biroul acestuia pentru a-l felicita. În cadrul discuțiilor avute cu P.I., pârâtul judecător i-a comunicat și acestuia scopul prezenței sale în unitate.

Aceste aspecte rezultă din declarațiile pârâtului judecător (filele 185-187 din dosar nr. 90/CDJ/2011 și filele 39-45 din dosar nr. 5/J/2011), din cele ale numitului B.J. (filele 222-223 din dosar nr. 90/CDJ/2011) cât și din conținutul unui interviu acordat de numitul P.I. mediei locale, în care se confirmă vizita pârâtului judecător însoțit de L.R.C., pentru care a solicitat sprijin referitor la eșalonarea la plată a unor facturi la energie (fila 13 din dosar nr. 90/CDJ/2011 – volumul II).

Din declarația pârâtului judecător se mai reține că avea cunoștință că, în repetate rânduri, soții A., proprietarii imobilului în care funcționa restaurantul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

administrat de L.R.C., solicitaseră și obținuseră debranșarea de la utilitățile publice a imobilului, debranșări care aveau loc cu 2-3 zile înainte de data la care erau organizate diferite evenimente în spațiul respectiv și care au generat mai multe conflicte în instanță.

În acest context, referitor la activitatea judiciară a pârâtului judecător, Secția reține următoarele:

1. La data de 23.10.2009, sub nr. 12796/231/2009, a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Focșani cererea formulată de către reclamanta SC O.F. SRL împotriva pârâtei SC L.S. SRL F., prin care se solicita denunțarea unilaterală a contractului de închiriere din data de 1.03.2008 și evacuarea pârâtei din imobilul proprietatea numiților A.S. și I., situat în F., județul V.

Prin sentința civilă nr. 3296/4.06.2010, s-a admis în parte acțiunea și s-a dispus rezilierea contractului de închiriere din data de 1.03.2008 și a actului adițional din 1.10.2008, evacuarea pârâtei din spațiul indicat în cerere, s-a luat act de renunțarea reclamantei la capetele de cerere privind pretențiile și instituirea unui drept de retenție, fiind respinsă cererea privind instituirea unui drept de retenție formulată de către pârâtă, ca inadmisibilă.

Împotriva sentinței civile nr. 3296/4.06.2010, pârâta SC L.S. SRL a declarat recurs.

Recursul a fost înregistrat la Tribunalul V., la Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, sub nr. 4163/91/2010 și repartizat aleatoriu completului RC-C2, componența acestuia fiind asigurată de către judecătorii S.M., T.F. și N.S.

Prin decizia nr. 16/18.01.2011 Tribunalul V. - Secția comercială și de

contencios administrativ și fiscal s-a dispus admiterea recursului declarat de către SC L.S. SRL, casarea sentinței civile nr. 3296/04.06.2010 pronunțată în dosarul nr. 12796/231/2009 și trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria F. Decizia nr. 16/18.01.2011 a fost pronunțată cu unanimitate de către completul de judecată compus din judecătorii S.M., T.F. și D.S.

2. La data de 2.11.2009, sub nr. 3608/91/2009, a fost înregistrată pe rolul Tribunalului V., cererea de ordonanță președințială, formulată de SC L.S. SRL F., prin administrator L.R.C., în care se solicita suspendarea măsurii debranșării de la utilitățile publice de către Compania de Utilități Publice F., debranșare care avusese loc în aceeași zi.

Dosarul, așa cum rezultă din înscrisurile aflate la filele 58-72, a fost repartizat aleatoriu în aceeași zi și a revenit pentru soluționare completului F5, a cărui componență a fost asigurată de către pârâtul judecător S.M., conform planificărilor existente la nivelul Secției comerciale și de contencios administrativ și fiscal.

În urma repartizării aleatorii, cauza a primit termen de judecată la data de 3.11.2009, termen la care pârâtul judecător a pronunțat sentința civilă nr. 364/3.11.2009, prin care a fost admisă cererea de ordonanță președințială și s-a dispus suspendarea măsurii debranșării de către pârâta S.C. Compania de Utilități Publice S.A. de la utilitățile publice – apă și canalizare – până la obținerea unui titlu în acest sens, soluția fiind executorie și atacabilă „cu recurs în 5 zile de la comunicare”(filele 116-118 din dosar nr. 90/CDJ/2011).

Împotriva sentinței a declarat recurs pârâta SC Compania de Utilități Publice SA, soluționat prin decizia nr. 671/11.12.2009, pronunțată de Curtea de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Apel G. - Secția comercială, maritimă și fluvială, fiind respins ca tardiv formulat, la fel ca și cererea de intervenție accesorie formulată de către A.I., respinsă ca fiind rămasă fără obiect.

Recursul a fost respins ca tardiv deoarece instanța superioară a apreciat că termenul de exercitare a căii de atac curgea de la data pronunțării, iar nu de la data comunicării cum era consemnat în minuta sentinței recurate (filele 119-125 din dosar nr. 90/CDJ/2011).

Prin urmare, pârâtul judecător S.M. a soluționat dosarele nr. 3608/91/2009 și nr. 4163/91/2010, în condițiile în care a acordat uneia dintre părțile implicate în cele două cauze consultanță și sprijin moral în rezolvarea diverselor probleme ale societății și a participat la evenimente organizate de acesta.

Aceste aspecte erau cunoscute de partea adversă, întrucât la unul din evenimente participase și aceasta, iar ulterior a cunoscut și împrejurarea că pârâtul judecător l-a însoțit pe numitul L.C. la societatea de furnizare a energiei electrice, pentru obținerea unei eșalonări a debitului.

Nerespectarea de către pârâtul judecător a dispozițiilor care reglementează expres cazurile de incompatibilitate, cu ocazia soluționării celor două cauze, a avut drept consecință crearea unei suspiciuni legitime cu privire la obiectivitatea și imparțialitatea sa, afectând totodată prestigiul funcției de judecător și încrederea publică pe care trebuie să o inspire actul de justiție.

Secția apreciază că, fapta pârâtului judecător S.M., de a soluționa două cauze în condițiile în care se afla într-unul din cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, constituie abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

În dezvoltarea principiului consacrat de art. 124 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, articolul 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede că judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.

Mai mult, art. 5 alin. (2) din același act normativ instituie obligația judecătorilor de a se abține de la orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.

Totodată, în art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, ca un standard de conduită, este instituită îndatorirea magistraților de a-și exercita funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea, fără a da curs presiunilor și influențelor de orice natură.

Ca un corolar al acestor prevederi, art. 9 alin. (1) din același cod arată că judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe.

Aceste dispoziții legale sunt completate cu cele care reglementează cazurile de incompatibilitate și interdicții din Codul de procedură civilă și din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prevenirea și sancționarea corupției. În cuprinsul acestor acte normative sunt reglementate cazurile de incompatibilitate, care sunt de strictă interpretare și nu pot fi extinse prin analogie.

Dispozițiile art. 25 din Codul de procedură civilă instituie obligativitatea judecătorului care știe că există vreun motiv de recuzare în privința sa, să înștiințeze pe șeful lui și să se abțină de la judecarea pricinii.

Potrivit art. 27 pct. 1 din Codul de procedură civilă, judecătorul poate fi recuzat când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii.

Or, așa cum rezultă din declarația dată în fața Secției, pârâtul judecător S.M. a arătat că, în urma unor experiențe personale, a luat hotărârea de a ajuta pe oricine îi solicită sprijinul. În acest sens, a acordat sprijin moral și s-a implicat personal în rezolvarea diverselor probleme ale societății SC L.S. SRL, al cărei administrator este L.R.C., cu scopul declarat ca această societate să continue să funcționeze „pentru a produce venituri pentru alte persoane și a rămâne un contribuabil la stat” (fila 41 din dosar 5/J/2011).

Or, tocmai acest interes moral al pârâtului judecător, determinat de relația de prietenie cu L.R.C. obliga la formularea unei cereri de abținere în cele două dosare soluționate de pârâtul judecător.

În acest sens, nu este lipsit de relevanță faptul că dosarul nr. 4163/91/2010 punea în discuție evacuarea societății numitului L.R.C. dintr-un spațiu, iar dosarul nr. 3608/91/2009 avea drept obiect reluarea furnizării unor utilități către aceeași societate.

Reglementările privind abținerea au caracter imperativ, fiind în același

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

timp îndatoriri de serviciu pentru judecător, deoarece părțile care se adresează unei jurisdicții sunt îndreptățite la o judecată legală și corectă, care depinde nu numai de pregătirea judecătorului, ci, în egală măsură, și de imparțialitatea sa.

În acest sens, sunt și prevederile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului care consacră dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială.

De aceea, Curtea a decis în mod constant că orice judecător despre care se poate crede că nu ar fi pe deplin imparțial cu privire la judecarea cauzei cu care a fost investit, este obligat să se abțină, dat fiind că în privința imparțialității obiective, aparențele au un rol decisiv.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului S.M. și să îi aplice acestuia sancțiunea diminuării indemnizației lunare de încadrare brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni, prevăzută de art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii Secția a avut în vedere gravitatea concretă a faptei săvârșite de pârâtul judecător precum și urmările acesteia dar și poziția adoptată de pârâtul judecător care a declarat că implicarea sa în rezolvarea problemelor uneia dintre părțile unui dosar nu confirmă existența unui interes în cauză, astfel că nu a avut nici un temei de a se abține de la judecarea celor două cauze.

De asemenea, vor fi avute în vedere și circumstanțele personale ale

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pârâtului judecător, și anume că nu există alte reclamații sau petiții privind activitatea desfășurată de acesta, că nu a mai fost sancționat disciplinar, această faptă fiind singulară în activitatea desfășurată de acesta în cei 26 ani de când este judecător.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului S.M. – judecător în cadrul Tribunalului V..

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului S.M., judecător în cadrul Tribunalului V., sancțiunea „diminuării indemnizației lunare de încadrare brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Definitivă, în termenul de exercitare a căii de atac a recursului.